

Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Sopocie

**SPRAWOZDANIE Z REALIZACJI
SOPOCKIEGO PROGRAMU
PRZECIWDZIAŁANIA BEZDOMNOŚCI
2019-2024**

ZA ROK 2021

Sopot, 2022 rok

Sopocki Program Przeciwdziałania Bezdomności 2019-2024 został przyjęty Uchwałą Rady Miasta Sopotu Nr XII/204/2019 z dnia 19 grudnia 2019 r.

Program został przygotowany w celu zapewnienia działań profilaktycznych, interwencyjnych, osłonowych, aktywizujących i wspierających osoby doświadczające bezdomności w procesie usamodzielnienia. Program stanowi kompleksowy plan działań na rzecz wspierania osób bezdomnych.

Problem bezdomności i zagrożenie bezdomnością dotyczy mieszkańców Gminy Miasta Sopotu, którzy z różnych, także niezależnych od siebie przyczyn, znaleźli się w sytuacji, której własnym staraniem nie są w stanie zmienić. Jako osoby charakteryzujące się licznymi dysfunkcjami, wymagają wsparcia władz lokalnych odpowiedzialnych za wszystkich mieszkańców niezależnie od ich zamożności i statusu społecznego.

Rok 2021 stawiał ponownie nowe wyzwania w pracy z osobami bezdomnymi. Powodem była trwająca pandemia COVID-19. Niepewność, brak jasnych komunikatów na temat pandemii, potęgowały już i tak silny kryzys, w jakim znajdują się osoby bezdomne. Odczuwały to nie tylko osoby w kryzysie bezdomności, przebywające w przestrzeni publicznej, w miejscach niemieszkalnych, ale również osoby bezdomne ubiegające się o pobyt w placówkach, z uwagi na utrudniony dostęp do placówek i konieczność odbywania kwarantanny. Osoby w kryzysie bezdomności doświadczyły w bardzo wysokim stopniu wykluczenia społecznego. W związku z powyższym, praca z osobami w kryzysie bezdomności w przyszłych latach będzie musiała być bardzo mocno skupiona na poprawie sytuacji, w której znalazły się te osoby z powodu pandemii COVID-19.

Celem głównym Programu jest zmniejszenie skali zjawiska wykluczenia społecznego osób bezdomnych i zagrożonych bezdomnością. Cele szczegółowe Programu to: profilaktyka bezdomności, wsparcie osłonowe, aktywizacja osób bezdomnych, usamodzielnienie osób wychodzących z bezdomności. Rezultaty działań, które mają prowadzić do osiągnięcia poszczególnych celów, zostały omówione poniżej.

1. Profilaktyka bezdomności

Zapobieganie problemowi bezdomności oraz monitorowanie osób zagrożonych bezdomnością jest jednym z kluczowych zadań, prowadzących do ograniczenia tego zjawiska. W 2021 r. podejmowano działania monitorujące sytuację życiową osób żyjących w trudnych warunkach lokalowych, zadłużonych, zagrożonych eksmisją czy doświadczających ubóstwa. Osoby, które doświadczają ww. problemów stają się osobami zagrożonymi bezdomnością, w tym wypadku kluczowe znaczenie mają działania prewencyjne.

Kontrakty socjalne i Indywidualne Programy Wychodzenia z Bezdomności

Podpisanie kontraktu socjalnego lub też Indywidualnego Programu Wychodzenia z Bezdomności (IPWzB) pozwala określić wspólne działania pomiędzy klientem a pracownikiem socjalnym i/lub asystentem osoby bezdomnej. Dokument taki jest ustalany wspólnie i pozwala usystematyzować działania obu stron. W przypadku kierowania do placówki, takiej jak schronisko, jego zawarcie jest wymagane. Jest to też jedno z głównych narzędzi w pracy z klientem, które pozwala określić krok po kroku działania, mające na celu poprawę sytuacji socjalno-bytowej klienta. W 2021 r. prowadzono prace z osobami bezdomnymi w oparciu o kontrakty socjalne i IPWzB. Łącznie w 2021 r. zrealizowano 48 kontraktów socjalnych/IPWzB.

Działania wobec osób zadłużonych

W okresie sprawozdawczym, Wydział Lokalowy Urzędu Miasta Sopotu objął działaniami interwencyjnymi 324 osoby, które posiadały zadłużenia w opłaceniu czynszu. W stosunku do dłużników podjęto 139 działań interwencyjnych w formie upomnień, wezwań do zapłaty, uprzedzeń o zamiarze wypowiedzenia umowy najmu, wypowiedzeń umowy najmu. W wyniku prowadzonych działań interwencyjnych:

- 85 osób przystąpiło do II edycji Sopotkiego Programu Edukacji Czynszowej Dłużników komunalnych lokali mieszkalnych i socjalnych – umorzenia należności zostaną przeprowadzone do 30.06.2023 r.,
- 84 osoby podjęły spłatę długu w ratach,
- 6 osób odpracowuje swój dług poprzez prace interwencyjne.

Osoby posiadające zadłużenie podejmowały również współpracę z pracownikami MOPS Sopot na rzecz zmiany swojej sytuacji. Według danych z MOPS praca ta polegała m. in. na:

- podjęciu zobowiązania do podpisania ugody z UM Sopot,
- odpracowaniu zadłużenia i regularnym spłaceniu,

- realizacji CIS w ramach pracy socjalnej,
- podpisaniu kontraktu,
- spłacaniu ratałnym,
- podjęciu zatrudnienia,
- zamianie kwaterunku na lokal socjalny,
- rejestracji w PUP,
- motywowaniu oraz pogłębionej pracy socjalnej.

Spotkania edukacyjne

Pracownicy Zespołu ds. Osób Bezdomnych w Miejskim Ośrodku Pomocy Społecznej w Sopocie, z uwagi na pandemię COVID-19 (naukę zdalną i pracę w reżimie sanitarnym), przeprowadzili dwa spotkania edukacyjne ze studentami pierwszego roku na kierunku praca socjalna na Uniwersytecie Gdańskim. Ze względu na powyższe, nie zostały przeprowadzone zaplanowane spotkania z młodzieżą sopockich szkół ponadpodstawowych, pomimo zainteresowania z ich strony.

Współpraca międzyinstytucjonalna

Również z uwagi na pandemię i pracę w reżimie sanitarnym, nieformalna współpraca instytucji zajmujących się przeciwdziałaniem bezdomności uległa jeszcze większemu zacieśnieniu. Do instytucji, które podpisały z MOPS porozumienie o współpracy należą m.in.: policja, Straż Miejska, Miejska Stacja Pogotowia Ratunkowego, Urząd Miasta Sopotu, Caritas Archidiecezji Gdańskiej, Towarzystwo Pomocy im. Św. Brata Alberta Koło Gdańskie.

CEL SZCZEGÓŁOWY 1

Profilaktyka bezdomności

Wskaźnik		2021
1.	Liczba osób bezdomnych objętych kontraktem socjalnym i Indywidualnym Programem Wychodzenia z Bezdomności.	48
2.	Liczba osób zagrożonych bezdomnością, z którymi zawarto kontrakt socjalny.	3 rodziny, 12 osób
3.	Liczba osób zagrożonych bezdomnością, posiadających zadłużenia w opłaceniu czynszu.	3 rodziny, 12 osób
4.	Liczba instytucji, w których zostały przeprowadzone zajęcia edukacyjne przez MOPS Sopot.	(Uniwersytet Gdański – studenci; zorganizowano spotkania 2 grup I roku na kierunku <i>Praca Socjalna</i>)
5.	Liczba osób zagrożonych bezdomnością, którzy podjęli współpracę z pracownikami pomocy społecznej.	12
6.	Wdrożone procedury przepływu informacji między podmiotami zajmującymi się przeciwdziałaniem bezdomności.	0
7.	Liczba podmiotów zajmujących się przeciwdziałaniem bezdomności, które podpisały porozumienie o współpracy.	Nieformalna współpraca instytucji: - Policja, - Straż Miejska, - Miejska Stacja Pogotowia Ratunkowego, - Urząd Miasta Sopotu, - Caritas Archidiecezji Gdańskiej, - Towarzystwo Pomocy im. św. Brata Alberta Koło Gdańskie.

2. Wsparcie osłonowe osób bezdomnych

Bardzo ważnymi czynnikami są działania interwencyjne i działania osłonowe wspierające osoby znajdujące w kryzysie bezdomności. Takie działania mają za zadanie zidentyfikowanie miejsc, w których przebywają osoby bezdomne, zweryfikowanie ich liczby oraz zapewnienie schronienia i niezbędnej pomocy w celu zapewnienia im bezpieczeństwa.

W 2021 r. skorzystało z pomocy:

- finansowej – 77 osób,
- psychologicznej – 12 osób,
- pomoc w sprawach lokalowo/meldunkowych – 13 osób,
- pomoc w uzyskaniu orzeczenia o niepełnosprawności – 7 osób
- porady pracowników socjalnych w siedzibie Caritas Archidiecezji Gdańskiej – narastająco 102 osoby.

Patrole

Pracownicy socjalni wraz z funkcjonariuszami Straży Miejskiej w 2021 r. przeprowadzili 40 patroli, które miały za zadanie sprawdzenie miejsc, gdzie przebywają osoby bezdomne, jak również ich zabezpieczenie. Podczas patroli spotkano narastająco 460 osób bezdomnych.

Kontakt z pracownikiem socjalnym

Skutkiem pandemii była zmniejszona ilość osób bezdomnych w przestrzeni publicznej miasta Sopotu. Spowodowane było to faktem objęcia kwarantanną placówek dla osób bezdomnych oraz niemożliwością przemieszczania się osób bezdomnych. Z osobami, które przebywały w przestrzeni publicznej Sopotu pracownicy socjalni utrzymywali kontakt telefoniczny (jeżeli osoba bezdomna posiadała tego rodzaju środek łączności) oraz udawali się osobiście w miejsce pobytu osób w kryzysie bezdomności.

Posiłki

W siedzibie jadłodajni Caritas Archidiecezji Gdańskiej w Sopocie pracownicy socjalni Zespołu ds. Osób Bezdomnych MOPS w roku 2021 r. przeprowadzali dyżury, skierowane do osób w potrzebie, które z wielu różnych względów nie chciały skorzystać z pomocy pracownika socjalnego w siedzibie MOPS lub pochodzą z innej gminy. Podczas roku sprawozdawczego z uwagi na obostrzenia Covid19 odbyło się 17 dyżurów, z których skorzystało narastająco 102 osoby (6 porad na dyżur).

Jadłodajnia jest także miejscem, gdzie osoby bezdomne mogą otrzymać wsparcie w formie posiłku weekendowego, wydawanego w każdą sobotę i niedzielę w postaci gorącej zupy. W roku 2021 z posiłków weekendowych dla osób bezdomnych w Caritas skorzystało 160 osób (po 80 osób w sobotę i niedzielę).

Schronienie

Kolejną formą pomocy prowadzoną przez Caritas Archidiecezji Gdańskiej jest Zimowy Punkt Interwencyjny. Jest to miejsce zapewniające codzienne schronienie osobom bezdomnym w momencie obniżenia temperatury, zapewnienie im gorącego napoju oraz udzielanie fachowych informacji, gdzie szukać pomocy w odniesieniu do trudnych sytuacji życiowych. Według danych otrzymanych ze strony organizatora ZPI w 2021 r. (I, II, XI i XII) z pomocy skorzystało narastająco 318 osób, w tym 19 kobiet (łącznie ZPI był otwarty przez 38 nocy).

Z pomocy w formie schronienia w placówkach o standardach noclegowni i schroniska w roku 2021 skorzystało 43 osób kierowanych przez MOPS Sopot (w tym: 26 w schroniskach, 15 w noclegowni oraz 2 w ogrzewalni). OPS posiada podpisane umowy z organizacjami pozarządowymi na zapewnienie schronienia dla 52 osób. Łącznie w ciągu miesiąca stanowi to 1612 osobodoby,

a w przeciągu roku zabezpiecza osoby bezdomne na łączną ilość 18980 osobodób (w tym kobiety 1825 osobodób).

Osoby bezdomne mogą skorzystać z usługi Autobusu SOS kursującego na trasie Gdańsk – Sopot z możliwością dowiezienia do ogrzewalni w Gdańsku. W autobusie SOS osoby bezdomne otrzymują również ciepły posiłek, czystą odzież oraz wsparcie ratownika medycznego. W roku sprawozdawczym 2021 Autobus SOS kursował w okresie: 01.01-21.05 oraz 29.11.-31.12. W tym okresie, z ww. formy pomocy, skorzystało narastająco 1830 osób (w tym 133 kobiety), wydano 4122 posiłków, do ogrzewalni Gdańsk ul. Mostowa 1a wyjechało 0 osób.

Streetworking

Bardzo ważnym działaniem, szczególnie w okresie pandemii, był finansowany przez Gminę Miasta Sopotu projekt streetworkingu letniego, skierowany do osób bezdomnych przebywających w przestrzeni publicznej miasta. To szczególna forma wsparcia osłonowego osób bezdomnych. Zadaniem streetworkera jest nawiązanie kontaktu z osobą bezdomną w przestrzeni publicznej, w miejscu, gdzie często czuje się najbezpieczniej, a z wielu względów nie jest w stanie zgłosić się do instytucji pomocowych (nie wie gdzie są, nie wie, że przysługuje jej pomoc, odczuwa wstyd przed zgłoszeniem się). Streetworker jest często pierwszą osobą, która pochyla się nad takim człowiekiem. Wspiera w działaniach, wysłucha, niczego nie oczekuje, informuje o możliwościach pomocy, nie tylko rzeczowej czy finansowej, ale również o możliwości ubezpieczenia zdrowotnego. Sopotscy streetworkerzy prowadzą również pomoc przedmedyczną. W Sopocie, z uwagi na turystyczny charakter miasta i dużą ilość osób bezdomnych przyjezdnych, praca streetworkerów jest jedną z podstawowych form wsparcia dla osób bezdomnych.

Streetworking w sezonie letnim 2021 r. na terenie Sopotu działał przez 3 miesiące (VI,VII,VIII). Łącznie odbyło się 150 patroli (450h). Streetworkerzy nawiązali 977 kontaktów (w tym 97 z kobietami i 21 z dziećmi romskimi), 394 razy udzielono pomocy przedmedycznej, wydano 111 maseczek. Łącznie w patrolach uczestniczyło 6 streetworkerów oraz 3 pracowników socjalnych. Streetworking na zlecenie miasta prowadziła Fundacja Czyste Dźwięki.

Dodatkowe działania podczas pandemii

Ponadto, z uwagi na pandemię COVID-19 i pracę w reżimie sanitarnym zostały zrealizowane dodatkowe poniższe działania:

- Wydawanie maseczek.
- Przeprowadzanie treningów utrzymania/zachowania higieny.
- Przygotowywanie ulotek informujących w jaki sposób należy się zachowywać i dbać o siebie, aby do zarażenia nie doszło; a także informujących o objawach oraz rodzaju działań jakie należy podjąć w przypadku podejrzenia zarażenia.

- Przyznanie dodatkowej pomocy dla osób bezdomnych przebywających w noclegowni, aby z uwagi na obowiązujący reżim mogły pozostawać w placówce noclegowej całodobowo.
- Ścisły kontakt z pracownikami poszczególnych placówek, w tym z „osiedlem kontenerowym”, w którym osoby bezdomne przechodzą kwarantannę przed umieszczeniem w docelowej placówce.
- Przedłużenie działania Autobusu SOS.
- Uruchomienie telefonu MOPS 24h (zgłoszenia o osobach bezdomnych).

CEL SZCZEGÓŁOWY 2

Wsparcie osłonowe

Wskaźnik		2021
1.	Liczba/ miesiąc patroli pracowników pomocy społecznej, straży miejskiej i policji.	40 patroli; 460 osób (narastająco)
2.	Liczba dyżurów/ porad pracowników socjalnych w miesiącu w siedzibie Caritas Archidiecezji Gdańskiej.	17 dyżurów; 102 porady (średnio 6 osób na dyżur). Ilość dyżurów warunkowana obostrzeniami wynikającymi z pandemii Covid-19
3.	Liczba osób, które skorzystały z porad/interwencji/schronienia.	43 osoby skierowane do placówek; 24 osoby korzystające z poradnictwa prawnego, psychologicznego i zawodowego
4.	Liczba osób bezdomnych, która podjęła działania w sferze społecznej/zawodowej integracji.	98 osób

3. Aktywizacja osób bezdomnych

Osoby bezdomne, które wykazują chęci do readaptacji społecznej, najczęściej korzystają ze wsparcia asystenta osoby bezdomnej. Jest to w każdym wypadku wsparcie zindywidualizowane, gdyż każda z tych osób znalazła się w trudnej sytuacji z innego powodu, w związku z czym różne są możliwości rozwiązania problemów.

Asystent Osoby Bezdomnej

Asystowanie Osobie Bezdomnej lub zagrożonej bezdomnością jest metodą pracy, która polega na wspieraniu i towarzyszeniu osobie zmotywowanej do osiągnięcia samodzielności życiowej. W 2021 roku ze wsparcia asystenta skorzystało 15 osób (w tym jedno dziecko), co jest jednoznaczne z zindywidualizowanymi formami wsparcia. Asystent towarzyszy klientowi w rozwiązywaniu problemów dnia codziennego, motywuje i dopinguje go do podejmowania działań, mających na celu poprawę i zmianę jego sytuacji socjalno-bytowej oraz monitoruje postępy w realizacji kontraktu socjalnego/IPWzB.

Reintegracja społeczna i zawodowa

Do reintegracji społecznej osób bezdomnych i zagrożonych bezdomnością zaliczamy również:

- zapewnienie szkoleń podnoszących kompetencje społeczne – skorzystało 34 osoby;
- udzielanie pomocy psychologicznej uwzględniającej przyczyny i efekty bezdomności – skorzystało 12 osób;
- udzielanie poradnictwa zawodowego – skorzystało 12 osób;
- pośrednictwo pracy – skorzystało 10 osób;
- podjęcie terapii uzależnień – 5 osób.

Centrum Integracji Społecznej jest pomostem pomiędzy pomocą społeczną a otwartym rynkiem pracy, których działalność przyczynia się do usamodzielnienia ekonomicznego i społecznego oraz rozpoczęcia samodzielnego życia osób bezdomnych i zagrożonych bezdomnością. Podeszły wiek, niepełnosprawność oraz liczne schorzenia w wielu wypadkach eliminują wszelkie możliwości podjęcia zatrudnienia. Pomimo tego, 22 osoby w 2021 r. podjęły działania w zakresie aktywizacji zawodowej, korzystając ze wsparcia Centrum Integracji Społecznej, a także szukając ofert pracy na wolnym rynku.

Kontrakty socjalne

Pracownicy MOPS Sopot prowadzili zróżnicowane działania mające na celu readaptację społeczną osób bezdomnych. Kontrakty socjalne stają się niezwykle ważnym narzędziem w tym zakresie, jak i pozostałych sytuacjach opisanych powyżej. W roku 2021 kontrakty socjalne, opracowywane indywidualnie dla każdej osoby, zrealizowało 48 osób bezdomnych oraz osób zagrożonych bezdomnością.

Sopocki Program Edukacji Czynnoscowej

W tym miejscu warto również wskazać na szkolenia z Urzędu Miasta Sopotu. 85 osób przystąpiło do II edycji Sopockiego Programu Edukacji Czynnoscowej dłużników komunalnych lokali mieszkalnych i socjalnych. Urząd Miasta Sopotu udzielił również dłużnikom możliwość spłaty zadłużenia lokalowego. W ramach tego: 84 osoby podjęły spłatę długu w ratach, a 6 osób odpracowuje swój dług poprzez prace interwencyjne.

CEL SZCZEGÓŁOWY 3

Aktywizacja bezdomnych

Wskaźnik		2021
1.	Liczba osób bezdomnych/zagrożonych bezdomnością, które skorzystały z różnorodnych zindywidualizowanych form wsparcia z zakresu readaptacji społecznej.	73
2.	Liczba osób bezdomnych/zagrożonych bezdomnością, które podjęły działania w zakresie aktywizacji zawodowej.	22
3.	Liczba osób bezdomnych/zagrożonych bezdomnością, która zrealizowała IPWzB /kontrakt socjalny.	48
4.	Liczba osób bezdomnych/zagrożonych bezdomnością, która w efekcie reintegracji zawodowej rozpoczęła proces usamodzielniania.	13

4. Usamodzielnienie osób wychodzących z bezdomności

Usamodzielnianie osób wychodzących z bezdomności nie jest procesem łatwym i niewiele osób ma szansę na trwałe efekty końcowe. Wynika to m.in. z trudności z uzyskaniem mieszkania, trudnościami ze znalezieniem pracy, brakiem umiejętności społecznych, uzależnieniami czy strachem przed zmianą i rozpoczęciem samodzielnego życia, pomimo potencjału, którym niektórzy dysponują. Niektóre osoby bezdomne, nawet po uzyskaniu świadczeń emerytalnych, dzięki którym są w stanie samodzielnie funkcjonować, wolą pozostać w placówkach dla osób bezdomnych. Dlatego tak niezwykle ważne są działania aktywizujące i wspierające osoby bezdomne w uzyskaniu samodzielności, co w rezultacie może pomóc w wyjściu z bezdomności.

Wsparcie Asystenta Osoby Bezdomnej w procesie usamodzielnienia

Ważnym wsparciem w procesie usamodzielniania się osób bezdomnych jest niewątpliwie funkcja Asystenta Osoby Bezdomnej. W 2021 r. jego wsparciem objętych zostało 15 osób w tym jedna osoba niepełnoletnia. Asystowanie osobie bezdomnej lub zagrożonej bezdomnością jest metodą pracy opartą na indywidualnym towarzyszeniu i wspieraniu osoby zmotywowanej do osiągnięcia samodzielności życiowej, zgodnie z obraną przez nią drogą dochodzenia do tego celu, w czasie jakiego ta osoba potrzebuje. Spośród ww. 15 osób, 9 osób podjęło działania podnoszące kompetencje społeczne i zawodowe korzystając z takich instytucji jak Centrum Integracji Społecznej czy Klub Integracji Społecznej oraz Polski Komitet Pomocy Społecznej.

Działania wspierające

Dzięki pracy prowadzonej z osobami bezdomnymi, takiej jak: rozmowy wspierające, wsparcie i motywowanie do zmiany sytuacji socjalno-bytowej, pomocy w załatwianiu spraw urzędowych, pomocy finansowej i rzeczowej, osoby bezdomne mają szansę przestać korzystać z pomocy społecznej i przejść drogę do pełnej reintegracji społeczno-zawodowej. Niestety ze względu na fakt, że pełne

usamodzielnienie osoby wychodzącej z bezdomności jest procesem wieloaspektowym oraz złożonym, trwa ono zwykle wiele lat. W 2021 roku 8 osób zupełnie przestała korzystać z pomocy społecznej. Nie jest to oczywiste, gdyż nie zawsze dochody w takich sytuacjach są wystarczająco wysokie, by pokryć koszt wynajmu lokalu oraz utrzymania godnego poziomu życia. Również wizerunek osoby bezdomnej w społeczeństwie obarcza naszych klientów wieloma trudnościami na ścieżce usamodzielnienia.

CEL SZCZEGÓŁOWY 4

Usamodzielnienie osób wychodzących z bezdomności

Wskaźnik		2021
1.	Liczba osób bezdomnych i zagrożonych bezdomnością w procesie usamodzielniania, objętych wsparciem opiekuna-asystenta osoby bezdomnej.	15 (w tym jedna osoba niepełnoletnia)
2.	Liczba osób bezdomnych/zagrożonych bezdomnością w procesie usamodzielniania, które podjęły działania podnoszące kompetencje społeczne i zawodowe.	34
3.	Liczba usamodzielnionych osób bezdomnych.	5
4.	Liczba osób bezdomnych, która w wyniku pełnej reintegracji społeczno-zawodowej przestała korzystać z pomocy społecznej.	8

5. Podsumowanie

Działania związane z realizacją Sopotkiego Programu Przeciwdziałania Bezdomności w 2021 roku z założenia nakierowane były na poprawę funkcjonowania społecznego, kompensacji deficytów, w tym poprawę jakości życia i podniesienie kompetencji społecznych i zawodowych osób bezdomnych i zagrożonych bezdomnością.

Jednakże, w tym miejscu, warto podkreślić, że rok 2021 był kolejnym już rokiem, który upłynął pod znakiem pandemii, co też ponownie stanowiło nowe wyzwania w pracy z osobami bezdomnymi. Konsekwencją tego był fakt, iż doświadczanie wykluczenia społecznego dotyczyło osoby bezdomne jeszcze bardziej. Niewątpliwie ważnym zagadnieniem była również profilaktyka bezdomności i uwrażliwianie mieszkańców Sopotu na ten problem. Jednak niepewność, brak jasnych komunikatów na temat pandemii, powodowały już i tak silny kryzys w jakim znajdują się zarówno osoby bezdomne, jak i mieszkańcy Sopotu.

W związku z powyższym wdrożono niezwykle ważne działania MOPS mające znaczący wpływ na monitorowanie osób bezdomnych i zagrożonych bezdomnością. W tym miejscu warto wymienić m.in. ścisły kontakt z pracownikami poszczególnych placówek, w tym z osiedlem kontenerowym, w którym osoby bezdomne przechodziły kwarantannę przed umieszczeniem w docelowej placówce, przedłużenie działania Autobusu SOS, streetworking letni czy też uruchomienie telefonu MOPS 24h (zgłoszenia o osobach bezdomnych).

W okresie zimowym dyżury pełnił Zimowy Punkt Interwencyjny, a osoby bezdomne mogły skorzystać z pobytu w schronisku czy noclegowni. Do osób bezdomnych kierowano specjalistyczne wsparcie. Zapewniono wsparcie asystenta osoby bezdomnej, który towarzyszył klientowi w rozwiązywaniu problemów dnia codziennego i motywował go do podejmowania działań mających na celu poprawę i zmianę jego sytuacji socjalno-bytowej oraz monitorował postępy w realizacji kontraktu socjalnego/Indywidualnego Programu Wychodzenia z Bezdomności. W procesie wychodzenia z bezdomności duże znaczenie miała również możliwość skorzystania z pobytu w mieszkaniu chronionym lub lokalu treningowym. Ważna była również praca z osobami bezdomnymi w kierunku ich usamodzielnienia w oparciu o Centrum Integracji Społecznej i Klub Integracji Społecznej, a także m. in. pomoc finansowa, psychologiczna, czy też prawna.

Rekomendacje w zakresie wsparcia osób bezdomnych i zagrożonych wykluczeniem społecznym:

- stały monitoring sytuacji osób bezdomnych,
- prowadzenie działań profilaktycznych wśród osób zagrożonych wykluczeniem społecznym, w tym osób zadłużonych, bezrobotnych i biernych zawodowo,
- prowadzenie działań interwencyjnych, osłonowych, aktywizujących i wspierających osoby bezdomne w celu zminimalizowania skutków bezdomności, motywowanie tych osób do podjęcia starań w kierunku wyjścia z bezdomności,
- wspieranie działań z zakresu streetworkingu,
- rozwój i wspieranie systemu mieszkalnictwa chronionego oraz pozyskiwanie lokali na mieszkania „docelowe” dla osób bezdomnych, osób wychodzących z bezdomności oraz osób usamodzielnionych,
- ze względu na pandemię COVID-19 praca z osobami będącymi w kryzysie bezdomności w przyszłych latach będzie nastawiona na zminimalizowanie wielowymiarowych szkód związanych z pandemią,
- utrzymanie codziennego zapewnienia posiłków osobom w kryzysie bezdomności,
- obniżenie wymagań pogodowych, warunkujących otwarcie Zimowego Punktu Interwencyjnego,
- zapewnienie interwencyjnego pobytu dla kobiet w kryzysie bezdomności.